

ĐẮC THẮNG ĐỜI SỐNG VỊ KỶ

Bài học của chúng ta sẽ tập trung vào lĩnh vực quan trọng sống còn của tấm lòng và sự phát triển một tấm lòng mới nhờ ân điển của Đức Chúa Trời. Trận chiến lớn nhất trong đời sống của một tín đồ không phải là với kẻ thù của linh hồn mình, mà là với chính phần trung tâm của con người mình, vì xuất phát từ tấm lòng mà tín đồ đóng cửa – hoặc với Đấng Christ, hoặc với Sa-tan và thế gian. Chúa Giê-xu đã dạy dỗ về những vấn đề trọng yếu nhất của đời sống, và Ngài chú trọng vào vấn đề tấm lòng hơn bất cứ điều gì khác. Châm 4:23 nói: “Khá cẩn thận giữ tấm lòng của con hơn hết, vì các nan đề của đời sống do nơi nó mà ra.” (Theo kinh thánh bản ASV) (Có tấm lòng mới luôn là nhu cầu lớn nhất trong con người).

Nhưng Đức Chúa Trời không để dân sự của Ngài phải vô vọng, vì Ngài đã sắm sẵn một phương cách để mỗi người trong chúng ta có được một tấm lòng mới và một tâm linh mới, nhưng tấm lòng mới này có dần dần, từng bước một, khi chúng ta tiếp tục đi theo chương trình của Ngài cho đời sống mình. Có thể thoát khỏi sự cầm tù của một lối sống vị kỷ, như Chúa đã hứa trong Ê-xê-chi-ên 36: 26-27 và Giê-rê-mi 24:7.

NHU CẦU CÓ MỘT TẤM LÒNG MỚI

Sự nổi loạn và tấm lòng cứng cõi là nan đề lớn nhất của dân Y-sơ-ra-ên, và cũng là của chúng ta (Nê-hê-mi 9:26-30). Sự cần thiết phải có một tấm lòng mới và một tâm linh mới luôn là nhu cầu lớn nhất của con người. Vì thế, Đức Chúa Trời đã ban cho một giao ước mới mà nhờ đó tấm lòng mới là có thể có được và dành sẵn cho bất cứ ai sẵn sàng để cho cuộc “giải phẫu” này diễn ra trong đời sống mình (Giê-rê-mi 31:31-33; Ê-xê-chi-ên 11:19-20; 36:25-27). Nhưng việc không ở trong đường lối của Đức Chúa Trời sẽ ngăn trở công việc này!

Khi nói về “tấm lòng” thì chúng ta muốn nói gì? Khi chúng ta đọc về *tấm lòng* trong Kinh thánh, thì những sự đề cập đó không phải nói về cơ quan vật lý để luân chuyển máu trong thân thể chúng ta. Nó không phải là một trái tim mới ở giữa ngực, đem sự sống và sự tuần hoàn/kích thích đến phần còn lại của thân thể. Khi Lời Đức Chúa Trời phán với tấm lòng, là nói đến phần rất trọng tâm của tâm linh chúng ta, phần trọng tâm nhất của chúng ta nơi có những động cơ sâu thẳm nhất. Đây cũng là phần tập trung những nan đề thật sự của chúng ta. *Tấm lòng thật sự phải sâu thẳm hơn tâm trí* (mặc dù chúng ta cũng có nhiều vấn đề trong tâm trí). Tâm trí là công cụ phân tích và lô-gic/luận lý. Nhưng tấm lòng ra lệnh cho tâm trí phải suy nghĩ gì. Tấm lòng là nơi của những tình cảm, động cơ, và sự thờ phượng của chúng ta. Tâm trí bị kích thích bởi tấm lòng.

Chúa Giê-xu giảng nhiều về tấm lòng hơn bất kỳ vấn đề nào khác. Tấm lòng là nơi của *tất cả* các nan đề thực sự của chúng ta (Ma-thi-ơ 15:18-20; Mác 7:21-23). Chúa Giê-xu phán: “Vì thật tự trong, tự lòng người mà ra những ác tưởng, sự dâm dục, trộm cướp, giết người, tà dâm, tham lam, hung ác, gian dối, hoang đàng, con mắt ganh đố, lộng ngôn, kiêu ngạo, điên cuồng.” Thật vậy, nhu cầu lớn nhất của chúng ta là một tấm lòng mềm mại, vâng lời, được thay đổi. Chúng ta được dạy “phải cẩn thận giữ [canh gác] tấm lòng của chúng ta, vì các

nan đề của đời sống do nơi nó mà ra” (Châm 4:23). Tất cả những hành động, lựa chọn và quyết định của cuộc sống đều bắt nguồn từ nơi sâu thẳm nhất trong tâm lòng của chúng ta. Ngay cả tâm lòng đã được đóng đinh, đầy đầy Thánh Linh của Cơ-độc nhân cũng phải được canh giữ cẩn thận và liên tục khỏi sự kiêu ngạo. (2 Cô-rinh-tô 12:7).

SỰ TRANH CHIẾN CỦA HAI BẢN CHẤT

- “Những sự tranh chiến, xung đột giữa anh em đến từ đâu? Chẳng phải từ những dục vọng đang giao tranh trong chi thể anh em sao?” (Gia-cơ 4:1). Sự điệp của Gia-cơ *không* phải dành cho người chưa được cứu hay người ngoại. Ông đang nói với những Cơ-độc nhân đã được huyết tẩy sạch và đầy đầy Thánh Linh. Thật sự có một trận chiến đang diễn ra trong chúng ta, nhưng đó là trận chiến mà chúng ta có thể thắng, nhờ ân điển.

- “Tại sao điều này xảy ra cho tôi?” (Sáng thế ký 25:22-23). Đây là câu hỏi rất cũ. Chúa ơi, tại sao con lại như thế này? Sao tôi cảm thấy như vậy? Có chuyện gì xảy ra với tôi? Rê-bê-ca trong Cựu ước đã kinh nghiệm giống như vậy trong chính bà. Thay vì đi đến bác sĩ tâm lý để tìm câu trả lời cho mình, bà lại hỏi Chúa, “Chúa ơi, tại sao điều này xảy ra cho tôi? Đức Chúa Trời trả lời, “Có hai thứ dân ở trong ngươi.”

- Tín đồ Cô-rinh-tô, mặc dù đã được tái sinh, được đầy đầy Thánh Linh, được nên thánh, và có tất cả các ân tứ của Thánh Linh, nhưng đã có những trận chiến lớn với xác thịt. Phao-lô gọi họ là *xác thịt*. Họ bị gây bệnh bởi sự đố kỵ và tranh đấu, và một số người thậm chí đã sa vào những sự trái luân lý và say sưa. Cơ-độc nhân có Đấng Christ ngự làm sao có thể hành động như vậy?

Chúng Ta Có Hai Bản Chất (1 Giăng 1:8, 3:9)

1 Giăng 1:8

“Vị bằng chúng ta nói mình không có tội [bản chất] chi hết, ấy là chính chúng ta lừa dối mình, và lẽ thật không ở trong chúng ta.” Lời Đức Chúa Trời rõ ràng khẳng định chúng ta có bản chất tội lỗi, và chúng ta phải xưng nhận nếu mình có. Phủ nhận mình có bản chất tội lỗi là một sự lừa dối (1 Giăng 1:9; Giê-rê-mi 17:9; Ê-sai 6:5; Rôm 7:24).

1 Giăng 3:9

“Ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì chẳng phạm tội, vì hột giống của Đức Chúa Trời ở trong người, và người không thể phạm tội được, vì đã sanh bởi Đức Chúa Trời.” Đấng Christ ở trong chúng ta không thể phạm tội. Ngài là hột giống thánh khiết được sinh ra trong chúng ta, và Ngài không thể phạm tội (1 Phi-e-rơ 1: 23). Nhưng có lúc chúng ta vẫn phạm tội. Khi đó tội lỗi này từ đâu mà ra? Tội lỗi này bắt nguồn từ bản chất cũ của A-đam mà chúng ta sinh ra đã có.

- Phao-lô, dịch giả của Tân ước khẳng định (trong thì hiện tại), “Vậy tôi thấy có luật này trong tôi: khi tôi muốn làm điều lành thì điều dữ dánh dập theo

tôi.” (nói đến bản chất cũ); và “Bấy giờ chẳng phải tôi làm điều đó nữa, nhưng ấy là tội lỗi ở trong tôi.” (Rôm 7:17; 20-23). Phao-lô phân tích sự thật rằng vẫn có bản chất tội lỗi *thường trú* trong mỗi chúng ta (1 Côr 9:27; 2 Côr 12:7).

- Chúa Giê-xu Christ có hai bản chất. Ngài là *Con của Con Người*. Thân thể của Ngài được tạo nên bởi chất của Ma-ri, dòng dõi của A-đam. Ngài là dòng dõi của Đa-vít, Áp-ra-ham. Thân thể của Ngài trước đây có hình dáng giống như chúng ta. Chúa Giê-xu được tạo nên giống như xác thịt tội lỗi (Rôm 8:3) và cũng bị cám dỗ giống như chúng ta (Hê-bơ-rơ 2:14-18; 4:15). Nhưng Ngài không bao giờ chịu thua! Chúa Giê-xu cũng là *Con của Đức Chúa Trời*. Linh hồn và tâm linh của Ngài là đời đời. Ngài từ trời xuống ở trong thân thể tội lỗi. Khi là con người sống trong một thân thể là xác thịt tội lỗi của loài người, Ngài lên án/đoán phạt tội lỗi trong xác thịt bằng cách không bao giờ chiều theo những dục vọng của nó.

BIỆN PHÁP ĐỐI VỚI BẢN CHẤT CŨ LÀ GÌ?

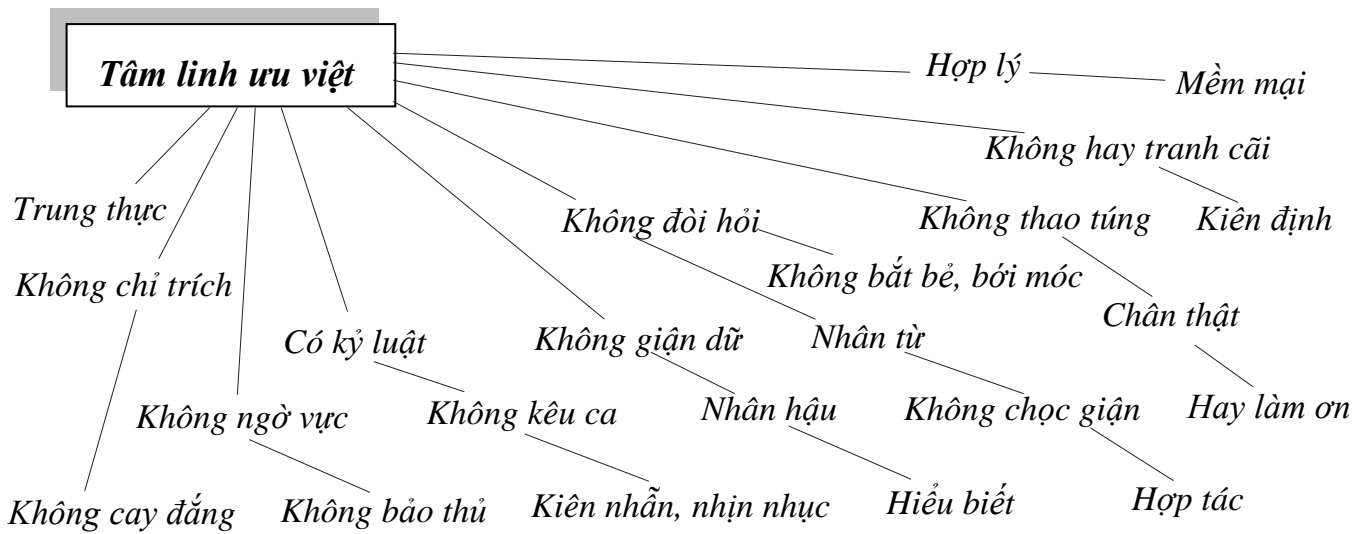
- Khi chúng ta tin Chúa Giê-xu, Ngài ở trong chúng ta và chúng ta *bắt đầu* có một bản chất mới. Theo nghĩa đen, Ngài được sinh ra trong chúng ta như một hạt giống (1 Phi-e-rơ 1:23). Đấng Christ khao khát tăng trưởng bên trong chúng ta cho đến khi Ngài được hình thành trọn vẹn trong chúng ta (Ga-la-ti 4:19). Ngay cả sau khi chúng ta được tái sinh và đổ đầy Thánh Linh bên trong mình, vẫn có nhiều sự tranh chiến với xác thịt! (*Xác thịt, con người cũ, bản chất cũ, và con người xác thịt* là một và miêu tả chúng ta được sinh ra với những thuật ngữ tương tự như vậy). Biện pháp để đối phó với “con người cũ” là *kinh nghiệm trong Rô-ma 6:6*.

- **Rô-ma 6:6** là một sự rõ ràng, xác chứng kinh nghiệm được phân biệt từ khi tin Chúa và được đổ đầy Thánh Linh. “*Vì biết rõ rằng người cũ của chúng ta [đã] bị đóng đinh vào thập tự giá với Ngài, hầu cho thân thể tội lỗi [bị tiêu diệt đi], và chúng ta không phục dưới tội lỗi nữa.*” Từ “biết” có nguồn gốc từ một từ Hy Lạp nghĩa là, “kiến thức có được bởi kinh nghiệm”. Việc biết rõ rằng người cũ của chúng ta [đã] bị đóng đinh không phải là một kiến thức ban đầu hay một cái gì đó mà chúng ta chỉ nhận bởi đức tin. Nhưng nó là một cuộc gặp gỡ với Đức Chúa Trời, và Ngài mong muốn mọi Cơ-độc nhân đều kinh nghiệm được. Một số kịch tính xảy ra khi Rô-ma 6:6 được kinh nghiệm. Con người cũ của chúng ta là căn nguyên phải bị tiêu diệt. Bản chất cũ của chúng ta bị *chặn lại* và bắt phục để chúng ta có thể cai trị trên nó. Rô-ma 6:6 cho chúng ta sức mạnh để lựa chọn – cho sự thánh khiết hay cho xác thịt.

CÓ MỘT TÂM LINH ƯU VIỆT (LINH TÁNH TỐT LÀNH)

Mục tiêu của chúng ta là đạt được phẩm chất của *tâm linh ưu việt*. Điều này khiến tín đồ được ơn trước Đức Chúa Trời và trước con người. Đa-ni-ên có được điều này (Đa-ni-ên 6:3). Một tâm linh ưu việt là kết quả của việc sự khôn ngoan vào trong tâm lòng chúng ta (Lu-ca 2:40; 2:52). Khôn ngoan là biết cách ứng xử và đáp lại với con người và hoàn cảnh. Nó cũng là khả năng nhìn mọi sự theo quan điểm của Đức Chúa Trời. Khôn ngoan là món quà của Đức Chúa Trời dành cho những người tìm kiếm xứng đáng, và Ngài ao ước chuyển tải nó cách

nhưng không (Gia-cơ 1:5)

Sự khôn ngoan sản sinh ra một tâm linh ưu việt. Khi chúng ta bắt đầu nhìn hoàn cảnh theo quan điểm của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ được thay đổi. Sự chỉ trích, kêu ca, và lo lắng sẽ ngừng lại. Một tâm trí đổi mới hoàn toàn biến đổi chúng ta thành một người khác. Hầu hết các nan đề của chúng ta bắt nguồn từ việc chúng ta không nhìn mọi sự giống như Đức Chúa Trời (Ê-sai 55:8-9). Một ngày nọ Đức Chúa Trời phán với một mục sư, “Nếu con có thể thấy giống như Ta thấy, con sẽ làm giống như vậy.” Sự lo lắng của ông bèn dừng lại!

Khôn ngoan sẽ giúp chúng ta hoàn thành mạng lệnh trong 2 Ti-mô-thê 2:24-25 – không tranh chiến với sự sai trật nhưng nhịn nhục, dạy dỗ họ và dẫn họ đến sự ăn năn. Khôn ngoan cũng sinh ra sự trong sạch trong lòng chúng ta. Khôn ngoan biết cách phân biệt vấn đề, và thận trọng tránh xếp đặt *mọi người* và *mọi sự* vào cùng một hạng. Khôn ngoan là bí quyết xây dựng nhà. Nhà phải được xây trên sự khôn ngoan có bảy cây cột. Châm ngôn 9:1, Gia-cơ 3:13-18

SỰ SA NGÃ CỦA DÒNG DỜI LOÀI NGƯỜI (Sáng thế ký chương ba)

Khi tổ tiên của chúng ta không vâng lời trong vườn Ê-đen, sự sa ngã của họ khiến tất cả chúng ta cũng sa ngã, vì chúng ta ở *trong* họ. Mỗi người trong chúng ta bị ảnh hưởng bởi những gì họ đã làm! Tất cả những sự yếu đuối và khuynh hướng giống nhau mà họ có được chuyển qua chúng ta.

- Sa-tan tấn công người nữ khi bà ở xa chồng mình. Nó cám dỗ bà ra quyết định quan trọng mà không có sự cố vấn trước tiên của chồng, là lãnh đạo của mình. Ngay từ ban đầu, sự tấn công chính của Sa-tan là vào hôn nhân, vì nó muốn chia rẽ người nam và người nữ. Mục tiêu trọng tâm của Sa-tan là hôn nhân, đặc biệt là

người nữ.

- Sa-tan đang cố gắng làm hết mọi điều để khiến cho Ê-va làm những gì mà nó đã làm đó là tự cao. Nó nói cùng người nữ rằng, “Trái cây này sẽ khiến người trở nên giống như Đức Chúa Trời: người sẽ có sự thông minh phi thường. Đây này, hãy thử đi!”

- Ê-va càng ngày càng nhận được bản chất của Sa-tan khi bà tiếp tục lắng nghe nó. Đây là lời cảnh báo! – Chúng ta nhận bản chất, linh, và tâm tính của người mà chúng ta lắng nghe và mở cửa cho. Đừng bao giờ tiếp tục trò chuyện với Sa-tan giống như Ê-va đã làm. Càng nghe nó bao nhiêu, bà càng trở nên giống nó bấy nhiêu.

Sự yêu đuối của A-đam và Ê-va đã truyền qua chúng ta. Chúng ta ở trong họ. Chúng ta là chất của họ, linh, hồn, thân thể và tâm trí. Nhưng chúng ta cũng vậy, phải chịu trách nhiệm trong việc truyền *bản chất* cho con cái mình. Những hành động và quyết định mà chúng ta thực hiện tạo ảnh hưởng trên tình trạng thuộc linh của con cái chúng ta. Tình trạng thuộc linh của cha mẹ khi đưa trẻ được thai nghén là những gì họ cho con của họ. Khi cha mẹ cứng cõi và không vâng lời, thì đây chính là điều mà họ sẽ cho con của mình. Nhưng khi cha mẹ vâng lời Đức Chúa Trời, thì con cái cũng có tâm linh vâng lời. Con cái là cái gương sống đối với cha mẹ của chúng. Vì vậy mỗi chiến thắng chúng ta đạt được là chiến thắng cho con cái chúng ta - thuộc thể hoặc thuộc linh.

NHỮNG NAN ĐỀ CHÚNG TA THỪA HƯỞNG TỪ TỔ TIÊN CỦA MÌNH

- 1.) Nghi ngờ, thắc mắc, hay thách thức Lời của Đức Chúa Trời (Sáng thế ký 3:1)
- 2.) Kiêu ngạo! Ước ao trở thành cái gì đó mà Đức Chúa Trời không định cho chúng ta trở thành – (Sáng thế ký 3:5)
- 3.) Quyết định vấn đề theo cách mình cảm nhận, hoặc theo bề ngoài của sự việc, hơn là theo những gì Đức Chúa Trời đã phán dạy.
- 4.) Tò mò muốn biết những gì Đức Chúa Trời không định cho chúng ta biết.
- 5.) A-đam ao ước tình yêu của con người hơn là tình yêu của Đức Chúa Trời (Sáng thế ký 3:6, 1 Ti-mô-thê 2: 13-14).
- 6.) Che giấu chính mình, hướng nội (Sáng thế ký 3:8-11)
- 7.) Đổ lỗi cho người khác – (Sáng thế ký 3:12-13)

SỰ SA NGÃ LÀM CHÚNG TA ÍCH KỶ

ĐÁNG CHRIST muốn chúng ta tự do khỏi chính mình và khỏi sự ích kỷ của

mình, để chúng ta có thể trở thành nàng dâu đáng yêu không vết, không nhăn của Ngài (Ê-phê-sô 5:26-27; Rô-ma 12:2). Đáng Christ không ích kỷ, và Ngài cũng không cưới một cô dâu ích kỷ. Ngài đã trở thành A-đam Cuối Cùng, và giành lại mọi thứ mà A-đam đầu tiên đã đánh mất. A-đam đầu tiên ích kỷ, còn A-đam sau cùng quan tâm đến những người khác, một tôi tớ, và hoàn toàn không ích kỷ. Trở nên *một tôi tớ* giống như Chúa Giê-xu là bí quyết vượt qua sự ích kỷ, và trở thành Nàng Dâu của Ngài (2 Côr 11:2-3).

TRIỆU CHỨNG CỦA SỰ ICH KỶ là những điều này – kiêu ngạo, buồn giận, than vãn, hay cáu gắt, chán nản, buồn rầu, dễ bị tổn thương và mất lòng, cay đắng và những xung đột khác. Sự ích kỷ nghĩa là nói hay làm cho chính mình. Bởi bản chất của tất cả chúng ta là ích kỷ.

Đức Chúa Trời hỏi A-đam, tổ tiên của chúng ta, “Con ở đâu?” Ngài tiếp tục hỏi tất cả con cái của A-đam cùng câu hỏi đó! Có nhiều lĩnh vực trong đời sống mà chúng ta vẫn *đang giấu kín*. Thường là bởi quá khứ không tốt đẹp (không được mong muốn, bị từ chối, lạm dụng hoặc bỏ bê), người ta thu mình lại, xây một bức tường xung quanh họ và sống trong thế giới nhỏ của chính mình. Đức Chúa Trời muốn phá vỡ lớp bao bọc đã được xây quanh lòng họ.

Con người bên trong của chúng ta có nhiều *phòng* và nhiều ngăn bên trong. Chúng ta sẽ gọi chúng là nơi sâu kín. Nhiều trong số các ngăn này vẫn còn khóa. Đức Chúa Trời có chìa khóa để mở mỗi một lĩnh vực này, là chỗ mà chúng ta còn đang bị kìm hãm hoặc không kết quả. Ngài mong muốn giải phóng chúng ta trong tất cả những nơi sâu kín của con người chúng ta. Đức Chúa Trời muốn mọi phần của chúng ta được mở ra với Ngài, và kết quả.

So sánh BẢN CHẤT CŨ với BẢN CHẤT MỚI mà Đức Chúa Trời muốn ban cho (Công vụ 20:35)

ĐƯỢC PHƯỚC HƠN KHI BAN CHO
Người khác
Tập trung vào (<i>Bản chất mới</i>)
NGƯỜI MẠNH MẼ, KHÔNG ÍCH KỶ
CUỘC SỐNG SUY ĐI NGHĨ LẠI CHO NGƯỜI KHÁC (Tôi có thể làm gì để giúp đỡ)
TÂM LÒNG TÔI TỐ - KHÔNG PHẢI Ý MUỐN CỦA TÔI TÍCH CỰC – SÁNG SỬA, VUI MỪNG (Có lòng tin)
AN NINH – CÓ THỂ NÓI, “TÔI ĐÃ SAI.” SỰ SÁNG TRONG CON NGƯỜI BÈ TRONG. (Tâm lòng xoay về Sự Sáng) (Đức Chúa Trời đã tra xét tâm lòng)
KHIÊM NHƯỜNG = MẠNH MẼ
Chúa Giê-xu khiêm nhường – tự do khỏi mọi xung đột, và Ngài có sự bình an trọn vẹn..
TÌNH YÊU THIÊN THƯỢNG BAN CHO
BẢN CHẤT MỚI: Khi chúng ta “được sanh lại” bởi hạt giống không hư nát... chúng ta có Cha mới, chúng ta ở trong gia đình khác, và chúng ta bắt đầu mặc lấy một tâm trí mới và có cách sống mới!
NGƯỜI CHO KHÔNG BAO GIỜ ẪN XIN

ĐƯỢC PHƯỚC HƠN KHI NHẬN LÃNH
Chính mình
Tập trung vào (<i>Bản chất cũ</i>)
NGƯỜI YẾU ĐUỐI, ÍCH KỶ
CUỘC SỐNG SUY ĐI NGHĨ LẠI CHO MÌNH (Có điều gì trong đó dành cho <i>tôi?</i>)
ĐỘC LẬP- Ý MUỐN CỦA TÔI, QUYỀN LỢI CỦA TÔI TIÊU CỰC – TỐI TÂM, BUỒN RÀU (Có lòng vô tín)
BẤT AN-KHÔNG THỂ NÓI, “TÔI ĐÃ SAI”. SỰ TỐI TÂM TRONG CON NGƯỜI BÈ TRONG. (Bề ngoài giả dối, che đậy) (Đức Chúa Trời sẽ tra xét những chỗ giấu kín của chúng ta)
KIÊU NGẠO = YẾU ĐUỐI
Sa-tan kiêu ngạo – đầy dẫy xung đột, lộn xộn, đau khổ.
TÌNH YÊU ÍCH KỶ NHẬN LÃNH
BẢN CHẤT CŨ: Bản chất của A-đam và Ê-va – Bản chất mà chúng ta thừa hưởng khi sinh ra. Bản chất cũ này coi mình là trung tâm, tìm kiếm cho chính mình và chỉ nghĩ đến mình. Bản chất này kiêu ngạo và tham lam.
NGƯỜI ẪN XIN KHÔNG BAO GIỜ CHO

Mối nguy hiểm của sự kiêu ngạo

Kiêu ngạo là nan đề lớn nhất mà con người có

Sa-tan không phải là kẻ thù lớn nhất của chúng ta. Kẻ thù lớn nhất của chúng ta là chính mình, và kiêu ngạo là nan đề lớn nhất của chính mình. Kiêu ngạo là nguồn gốc hầu hết mọi sự tranh đấu của chúng ta. Ngay cả lúc này khi Sa-tan đang bị xiềng, con người vẫn có *bản chất kiêu ngạo* cần phải cẩn thận canh giữ và kiểm soát (2 Côr 12:7). Con người sa ngã vì kiêu ngạo. (Châm ngôn 16:18; 29:23)

Kiêu ngạo là nguyên nhân Sa-tan sa ngã

KIÊU NGẠO chống đối Đức Chúa Trời và tìm cách để tôn chính mình lên trên Chúa và ý muốn của Ngài. Đây là lý do Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo. Sa-tan muốn điều gì đó cho chính mình nhưng Chúa biết điều đó không tốt cho nó. Sa-tan muốn có những quyền ngang bằng với Chúa. Nó đòi hỏi giọng nói và nói ngang bằng với Chúa (Ê-sai 14:12-14). Sa-tan muốn điều khiển vũ trụ này. Sự kiêu ngạo đã đẩy lên trong nó và nó nghĩ – “Ta có tài vận hành thiên đàng giống như Đức Chúa Trời làm” (Lưu ý: năm lần Sa-tan nói, “Ta sẽ.”). Kiêu ngạo cũng là nguồn gốc của sự lừa dối. Hãy đọc Áp-điã 1:3.

Đức Chúa Trời đã ban cho nó vẻ đẹp đặc biệt, sự khôn ngoan và sự quyến rũ (Ê-xê-chi-ên 28:12-15), nhưng nó không thỏa lòng với tất cả những điều này! Sa-tan muốn không ai bằng và hơn nó. Nó khao khát trở thành Vua muôn vua, Chúa muôn chúa. Khi Đức Chúa Trời từ chối ước ao đầy kiêu ngạo của nó, nó tìm cách lôi kéo cả thiên đàng chống nghịch lại Đức Chúa Trời, và đã thành công với một phần ba thiên sứ. Kiêu ngạo là nguồn gốc của tội lỗi lớn và sự nổi loạn. Sự kiêu ngạo thất bại làm cho Sa-tan đau khổ mãi mãi, vì vậy nó tìm cách điều khiển thế gian qua con người mà nó tạo ra trong thời đại của chúng ta – AntiChrist (Kẻ địch lại Đấng Christ)

“Ai tôn mình lên trên mọi sự mà người ta xưng là Đức Chúa Trời hoặc người ta thờ lạy” (2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:4, 2: 3-12). Đây là việc ngưỡng mộ chính mình – một người lôi kéo mọi sự chú ý và thờ lạy vào mình. Sa-tan sẽ ở trong người đó và nhận sự thờ lạy cho nó. Đây là những gì nói về sự kiêu ngạo – điều gì đó cho *tôi* (1 Các vua 1:5; Công vụ 20:30; Giê-rê-mi 45:5).

Sự kiêu ngạo thay thế Đức Chúa Trời

KIÊU NGẠO là sự tập trung vào TÔI – ý muốn của tôi, đường lối của tôi, ý kiến của tôi, điều tôi muốn... và nó đẩy Đức Chúa Trời ra khỏi ngai. Kiêu ngạo chống cự Đức Chúa Trời và ý muốn của Ngài và tôn *mình* thay vào đó. Kiêu ngạo là gốc rễ của mọi tội lỗi bởi vì nó thay thế Đức Chúa Trời và đặt chính mình lên ngai. Nan đề lớn nhất của con người là điều này – “*Tôi là chủ của mình...Tôi điều khiển cuộc sống của tôi, không phải Đức Chúa Trời.*” Cũng giống như Cha, Đấng Sáng Tạo, và là Đức Chúa Trời của chúng ta ao ước được hỏi và liên quan đến mọi

điều chúng ta làm (Lu-ca 4:4, Ê-sai 50:4), nhưng trên thực tế sự kiêu ngạo nói với Đức Chúa Trời rằng – “Hãy ra khỏi cuộc đời con, con đang làm, không phải Ngài.” Rô-ma 1:18-32 nói về việc thay thế Đức Chúa Trời.

CHÚNG TA KHÔNG CÓ LÝ DO ĐỂ KIÊU NGẠO VÌ:

- **Chúng ta được tạo dựng bởi người khác.** Chúng ta ra đời là những đứa trẻ sơ sinh yếu ớt, chúng ta không có tiếng nói gì trong sự việc này. Chúng ta không được lựa chọn giới tính cho mình, mình mạnh mẽ hay yếu đuối (Thi thiên 100:3; 1 Cô-r 6:19-20; Gióp 38:4)

- **Chúng ta có bản chất tội lỗi mà chúng ta không thể thay đổi.** (Giê-rê-mi 13:23; Thi thiên 39:5, Ê-sai 64:6). Nếu có điều nào công bình trong chúng ta, thì nó đến từ Đức Chúa Trời. Không có điều gì tốt ở trong chúng ta (Rô-ma 7:18-21)

- **Chúng ta không có khả năng hay sức mạnh nhưng mọi sự do Đức Chúa Trời ban cho.** Tất cả khả năng – thuộc thể, tâm trí, hay thuộc linh – đều đến từ Đức Chúa Trời (Phục truyền 8:18, 1 Cô-r 4:7, Giăng 3:27). Con người không có khả năng *của chính mình* để làm bất kỳ điều gì.

- **Chúng ta không thể kiểm soát số phận hay dẫn dắt chính mình** (Giê-rê-mi 10:23; Gia-cơ 4:13-16; Truyền đạo 8:8). Con người không thể kiểm soát ngày mai, cũng như không hiểu chính mình hay có câu trả lời cho những nhu cầu thực sự của mình.

Vì vậy, khi một người kiêu ngạo, người đó bị **lừa dối**. Phao-lô khuyên chúng ta chớ có tư tưởng cao quá lẽ. Và đừng khôn ngoan theo mắt mình. Vấn đề là trong những gì chúng ta *đang suy nghĩ!* Bởi thông thường chúng ta có tâm trí kiêu ngạo (Rô-ma 12:2; 12:3; 12:16; Châm ngôn 23:4; Áp-đi-a 1:3; Ga-la-ti 6:3; 1 Cô-r 8:2).

CÓ AI THẮC MẮC TẠI SAO ĐỨC CHÚA TRỜI CHỐNG CỰ KẼ KIÊU NGẠO KHÔNG? LÀ VÌ SỰ KIÊU NGẠO CHỐNG ĐỐI CHÍNH CHÚA!

Những kẻ yêu bản thân mình

“Hãy biết rằng trong những ngày sau rốt, sẽ có những thời kỳ khó khăn. Vì người ta đều tự kỷ” – 2 Ti-mô-thê 3:1-2

Tất cả tội lỗi được nói đến trong 2 Ti-mô-thê 3:1-5 phát triển từ *tự kỷ* - tham tiền, khoe khoang, xác xược, hay nói xấu, nghịch cha mẹ, bội bạc, không tin kính, vô tình, khó hòa thuận, hay phao vu, không tiết độ, dữ tợn, thù người lành, lường thày phản bạn, hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, ưa thích sự vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa Trời, và thuộc linh giả. Tất cả những điều này có nguồn gốc trong

sự ích kỷ và sự bướng bỉnh.

Trong thế hệ chúng ta, những thời kỳ nguy hiểm sẽ đến vì con người là những người tự kỷ cho mình. Những ngày của Nô-ê cũng giống như ngày nay. Họ cũng là những người tự kỷ cho mình. *Việc tôn mình lên cao* đưa thế giới đến sự hủy hoại và hậu quả là nước lụt.

BÍ QUYẾT ĐỂ MẠNH MẼ

Cần có sức mạnh thuộc linh to lớn, sự khôn ngoan và một tâm lòng trong sạch mới đánh bại được Sa-tan. Hãy để tôi cố gắng minh họa: Sa-tan đầy dẫy sự kiêu ngạo! Để đánh bại sự kiêu ngạo và Kẻ kiêu ngạo, đòi hỏi sự khiêm nhường và nhịn nhục hoàn toàn. Sa-tan cứng đầu cứng cổ. Để đánh bại kẻ cứng đầu cứng cổ, đòi hỏi một người phải hết lòng nói rằng, “Xin ý Cha được nên chớ không theo ý con”. Để đánh bại sự cay đắng, người nào đó phải chịu những bất công to lớn nhưng rồi đáp ứng lại bằng cách nói, “Lạy Cha, xin tha tội cho họ.” Để đánh bại sự thương hại chính mình, phải có một người có thể nói, “Đừng khóc về ta, song khóc về chính mình các người và về con cái các người.”

Chúa Giê-xu đã đánh bại Sa-tan hoàn toàn! Ngài đã tước đoạt mọi quyền lực của Sa-tan và các tà linh, bằng *cách* Ngài đã sống và chết (Cô-lô-se 2:15). Chúa Giê-xu đã chết như một Chiên Con trọn vẹn – không có sự cay đắng. Nhưng hãy nhớ, không phải việc Ngài chết đánh bại Sa-tan. Nhưng là *cách* Ngài chết đánh bại Sa-tan. Là con người, Chúa Giê-xu đánh bại bản chất tội lỗi cũ của loài người. Ngài không bao giờ ở trong tội lỗi (Đọc Rô-ma 8:3, Hê-bơ-rơ 4:15; 2:14). Đáng Christ đã hoàn toàn giành sự đắc thắng cho con người, vậy con người phải hoàn toàn lệ thuộc nơi Đáng Christ để đoạt lại toàn bộ chiến thắng này. Đáng Christ mong muốn cho chúng ta biết được bí quyết về sự đắc thắng và sức mạnh của Ngài, qua ân điển dành sẵn của Ngài (2 Ti-mô-thê 2:1)

CHÚA GIÊ-XU LÀ NGƯỜI MẠNH MẼ NHẤT TRÊN ĐỜI NÀY BỒI VÌ:

* **Ngài là Người khiêm nhường nhất.** Sự khiêm nhường sinh ra sự bình an bên trong rất lớn. Sa-tan không thể làm rung động một người có sự bình an. Rô-ma 16:20

* **Ngài có Ân điển nhiều nhất.** Ngài *đầy dẫy* ân điển và lẽ thật vì sự khiêm nhường của Ngài. Giăng.1:14, Gia-cơ. 4:6, Châm ngôn 3:34

* **Ngài là Người khôn ngoan nhất.** Ngài có quan điểm thiên thượng về con người và hoàn cảnh và Ngài biết phải ứng xử ra sao. Lu-ca 2:52

* **Ngài là Người giống tôi tớ nhất.** Ngài không tự ý *muốn* bị đóng đinh. Ngài vâng lời cho đến chết. Mác 10:42-45; Phi-líp 2:8

* **Ngài là Người không ích kỷ nhất.** Ngài đã ban cho và ban cho không mong nhận lại (Tình yêu thương hoàn toàn không ích kỷ.) Lu-ca 17:7-10

* **Ngài giống Chiên Con nhất.** Ngài không có sự trả thù hay cay đắng và

giao phó những sự bất công cho Cha của Ngài. 1 Phi-e-rơ 2:23

* **Ngài là Người lệ thuộc nhất.** Người lệ thuộc được Đức Chúa Trời làm cho mạnh mẽ, và không thất bại. Giăng 5:19, 5:30

* **Ngài là Người được xúc dầu nhất.** Ngài ưa sự công bình và ghét điều gian ác. Ngài là Đấng được xúc dầu trong Thi thiên 45:7.

1. TRỞ THÀNH MỘT TÔI TỐ là Bí quyết vượt qua chính mình (bản ngã hay cái tôi)

(Mác 10:42-45, 9:33-37). *Sự cao trọng* là điều các môn đồ nghĩ tới, cũng như nhiều người ngày nay nghĩ tới! Các môn đồ đã suy nghĩ về sự cao trọng theo cách hiểu thông thường. Họ hỏi, “Thưa Chúa, ai là lớn hơn hết trong nước Đức Chúa Trời? Chúa Giê-xu đáp lại bằng những câu trả lời mà họ không mong đợi, Ngài dùng *hai* điều để minh họa sự cao trọng. Ngài nói – “Người hãy hạ mình như *một đứa trẻ!*” “Hãy làm *tôi tốt* mọi người!” (Châm ngôn 4:20-22; 11:24-25).

PHÁT TRIỂN TÂM LÒNG CỦA MỘT TÔI TỐ LÀ BÍ QUYẾT ĐỂ:

- Hòa thuận với bạn đường của chúng ta.
- Hòa thuận với những người khác
- Chiến thắng chính mình (cái tôi)
- Có được tâm trí, tình cảm và tâm linh lành mạnh
- Có sự hiện diện của Chúa.
- Trở nên giống Chúa.

Chúa Giê-xu là *tôi tốt* của mọi *tôi tốt* (số một trong các *tôi tốt*). Ngài đi với những kẻ thấp hèn, vì Ngài thấp hèn. Chúa Giê-xu đi với những ai giống như chính Ngài.

Trọng tâm của Cơ-đốc giáo là từ bỏ chính mình – tức là không làm theo ý muốn riêng của tôi

Ngay cả Đấng Christ cũng không làm đẹp lòng chính Ngài (Rô-ma 15:1-3)

Chúng ta nên hầu việc lẫn nhau bằng tình yêu thương (Ga-la-ti 5:13)

Sự thử nghiệm thật sự đối với một *tôi tốt* là: tôi có hành động như *tôi tốt* không khi tôi bị đối xử như *tôi tốt*

ĐỨC CHÚA TRỜI ĐI VỚI NHỮNG TÔI TỐ. CHÍNH NGÀI LÀ MỘT TÔI TỐ.

2. TRỞ NÊN GIỐNG NHƯ TRẺ CON: Một bí quyết khác để đạt đến sự cao trọng

Hễ khi nào Chúa Giê-xu nói về sự cao trọng, Ngài thu hẹp nó xuống thành một điều cần thiết – *Sự khiêm nhường!* Ngài sử dụng hai đối tượng bài học để minh họa sự khiêm nhường – **một đứa trẻ nhỏ** và **một *tôi tốt***. Cả hai đối tượng

đều có phẩm chất khiêm nhường, vì vậy, là lớn nhất! Khi Chúa Giê-xu được hỏi, “Ai là lớn hơn hết trong nước trời?” Câu trả lời không được mong đợi của Ngài là, “Hễ ai hạ mình xuống giống như đứa trẻ này thì sẽ là lớn nhất trong nước trời.” Tất nhiên, chúng ta không nói đến việc trở thành *trẻ con*, nhưng nói về phẩm chất *giống như con trẻ* (1 Côr 14:20).

Con trẻ có ba phẩm chất đáng mong ước mà chúng ta cần có để thăng tiến trong nước Chúa. Con trẻ thì:

1. Tin cậy

2. Dễ dạy

3. Không giả tạo

“...về sự gian ác, thật hãy nên như trẻ con vậy, còn về sự khôn sáng, hãy nên như kẻ thành nhân” (1 Cô-rinh-tô 14:20).

Con trẻ không bị cứng cõi bởi sự kiêu ngạo hay tội lỗi. Chúng ta phải trở lại giống như đứa trẻ

NHU CẦU ĐỔI MỚI TÂM TRÍ

(Rô-ma 8:6-7). Tâm trí tự nhiên của chúng ta là kẻ thù của Đức Chúa Trời. Nó luôn luôn chống đối những gì Đức Chúa Trời phán. Ê-sai 55:8-9 nói rằng *ý tưởng* của chúng ta chẳng phải *ý tưởng* của Đức Chúa Trời. Vì vậy, cả *đường lối* chúng ta cũng không phải *đường lối* Ngài. Tâm trí tự nhiên của con người là *trung tâm* nan đề của con người. Các dân tộc HÀNH ĐỘNG theo cách họ làm theo những gì họ SUY NGHĨ! Cho nên, để Đức Chúa Trời đổi mới một cá nhân hay một dân tộc, Ngài phải thay đổi tâm trí của họ trước! Vì Đức Chúa Trời đổi mới và thay đổi tâm trí của chúng ta, chúng ta sẽ được biến hóa. Rô-ma 12:2 là câu kinh thánh chìa khóa cho đời sống.

Tâm trí chúng ta cần được thay đổi:

Về cách chúng ta nhìn

- Người khác
- Chính mình
- Chúa
- Hoàn cảnh cuộc sống

Mục đích của những thử thách thường là làm cho chúng ta chín chắn và nhìn thấy một số điều mà trước đây chúng ta không thể nhìn thấy. Khi chúng ta bắt đầu NHÌN THẤY, chúng ta sẽ được biến hóa! (Đọc Gióp 42:1-6)

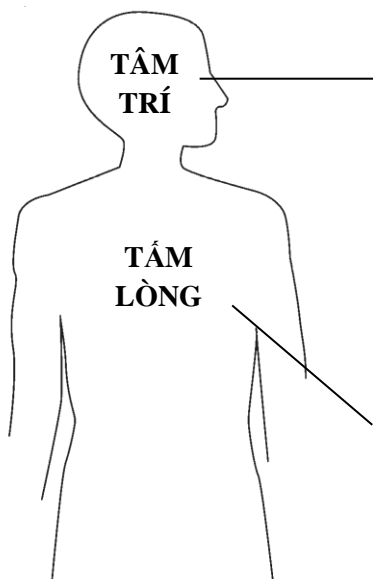
Bí quyết – Tâm trí đổi mới biến đổi bản chất của chúng ta. Thái độ và tính khí thay đổi khi Đức Chúa Trời làm xong một số điều cho chúng ta mà trước đây chúng ta không thấy. Xin Chúa mở mắt chúng ta.

SO SÁNH TÂM LÒNG VÀ TÂM TRÍ

Phi-líp 4:7 – Sự bình an của Đức Chúa Trời cần thiết cho cả **tâm lòng** và **tâm trí** của chúng ta. Đây là *hai* trạm phát của chúng ta. Tâm trí là nơi chúng ta có sự lộn xộn, và nơi mọi điều không được thêm vào. Chúng ta rất cần sự bình an trong tư tưởng mình. Tuy nhiên tâm lòng, là trung tâm của mọi *cảm xúc*. Chúng ta cũng cần có sự bình an ở đây.

“**Sự suy giảm của lòng.**” Tâm lòng *suy nghĩ* với nghĩa là những động cơ và cảm tình của nó sai khiến tâm trí suy nghĩ một cách thấu đáo hợp lý những vấn đề gì và quyết định – (Thi thiên 19:14)

Không phải mọi sự là nan đề tâm lòng. Tâm lòng có thể có những động cơ trong sạch nhưng tâm trí có thể bị truyền tin sai hoặc từ chối vấn đề. Vậy thì thật sự có thể có nan đề tâm trí mà không có nan đề tâm lòng.

TÂM TRÍ—Đây là nơi những suy nghĩ của chúng ta được diễn ra. Tâm trí là nơi con người phân tích, hoạch định, tính toán, và lập luận. Cảm tình của chúng ta thì không có ở đây - chúng ở trong *tâm lòng*. Nhưng tâm trí sẽ chọn lựa suy nghĩ điều gì có trong *tâm lòng*. Tâm lòng thúc giục phương hướng cho những hành động được *tâm trí* nghĩ ra. Như vậy những vấn đề thật sự của chúng ta có nguồn gốc sâu xa hơn là tâm trí. Chúng bắt nguồn từ *tâm lòng*.

TÂM LÒNG - Đây là trung tâm của tâm linh chúng ta – nơi trọng tâm nhất của con người chúng ta. Đây là nơi những khao khát và động cơ sâu thẳm nhất của chúng ta trú ngụ. Điều gì mà chúng ta *thờ lạy* thật sự bắt nguồn từ đây. Tâm lòng, trung tâm của tâm linh chúng ta chính là nơi có những nan đề thật sự của chúng ta. Những quyết định có tính luận lý được nghĩ ra trong *tâm trí* hoàn toàn bắt nguồn từ những gì có trong *tâm lòng*. Điều gì trong lòng chúng ta sẽ quyết định điều gì chúng ta chọn lựa suy giảm và suy nghĩ trong tâm trí mình. Tâm lòng là *nguồn gốc*.

NHỮNG QUAN NIỆM SAI LẦM MÀ ĐỨC CHÚA TRỜI MUỐN THAY ĐỔI

(Nhu cầu đổi mới tâm trí) Rô-ma 12:2, Ê-sai 55:8

Những quan niệm tiêu cực

Một tư tưởng hay *quan niệm* có sức mạnh lớn. Nó là sức mạnh thuộc linh điều khiển cách sống và hành động của chúng ta. Một ý tưởng cũng dẫn chúng ta đến một chỗ nào đó! Những tư tưởng tiêu cực và sai lệch sản sinh ra những trái xấu trong chúng ta, và nó cũng hủy hoại một mối quan hệ tin tưởng. Chúng ta không thể yêu mến Chúa hay người khác một cách đúng đắn nếu như không có mối quan hệ tin tưởng, đó là lý do tại sao chúng ta phải từ bỏ những quan niệm sai trật.

Chúng ta cần đổi mới tâm trí mình với những quan niệm sai trật này và đầu phục mọi tư tưởng đối với Đức Chúa Trời, như vậy chúng ta mới có thể được biến hóa bởi Sự đổi mới của Tâm trí.

HIỂU BIẾT CON NGƯỜI

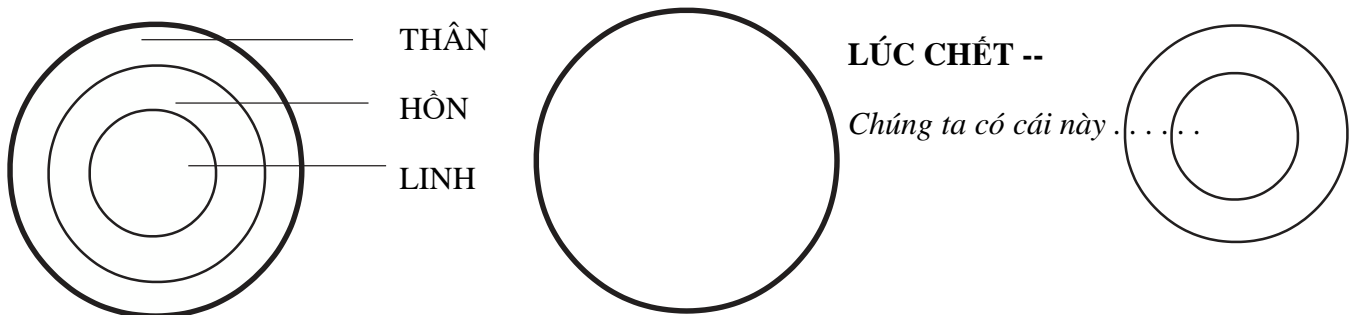
Con người là một bộ ba. Con người là linh, hồn, và thân thể. “Con người là một linh, có một hồn và sống trong một thân thể.” Thân thể chúng ta là thứ có thể sờ chạm được và được tạo thành từ nhiều thành phần và các khoáng chất của trái đất. Đây là cái vỏ bên ngoài của chúng ta. Hồn và linh thì không sờ chạm được, nhưng có hình dạng khá giống với thân thể của chúng ta. 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:23 nói rằng cả ba phần này của con người đều cần được nên thánh (được tẩy sạch, đổi mới, và cứu chuộc).

CON NGƯỜI CÓ BA PHẦN

THÂN THỂ - Đây là phần hữu hình của con người, xác thịt và xương – vỏ bọc bên ngoài. Được tạo dựng từ các thành phần của trái đất, nó được tạo dựng một cách phức tạp và lạ lùng (Thi thiên 139:13-16)

HỒN – Cảm xúc và tính cách của chúng ta

LINH – Bản thân sự sống của chúng ta – do Đức Chúa Trời hà hơi (Dân số ký 16:22). Linh của chúng ta cung cấp sự sống cho hồn và thân thể của chúng ta. “Thân thể [xác] không có linh [hồn] thì chết” (Gia-cơ 2:26)

Lúc chết linh và hồn được tách khỏi thân thể. Thân thể bị phân hủy trở lại bụi đất, cho đến lúc sống lại khi chính bụi đất đó được tái tạo thành một thân thể mới và không hư nát. Thân thể mới này sau đó hiệp nhất lại với hồn và linh. Lúc chết, hồn và linh của người tin Chúa rời khỏi thân thể và đi ngay về trời, trong sự hiện diện của Chúa (2 Cô-r 5:1-8, 2 Phi-e-rơ 1:13-14). Linh và hồn có hình dạng khá giống thân thể vật lý, để cho những hồn-linh đã lìa xác cũng có nhân thân và có thể nhận ra nhau.

Rô-ma 8:23. “Sự cứu chuộc thân thể chúng ta.” Sự cứu chuộc trọn vẹn của Đấng Christ chỉ hoàn thành khi nào thân thể của chúng ta được sống lại. Sự đ

Phao-lô muốn thân thể của ông trở lại càng sớm càng tốt. Ông muốn có sự sống lại tốt hơn. Mức độ chúng ta cho phép Đấng Christ làm việc trong chúng ta suốt quãng đời mình sẽ quyết định mức độ vinh hiển mà thân thể chúng ta sẽ có trong sự sống lại. (Phi-líp 3:11-14, 3:20-21, Hê-bơ-rơ 11:35, 1 Cô-r 15:40-44). Vì mãi mãi, con người được tạo dựng để có ba thực thể - thân, hồn, linh. Đức Chúa Trời đã định cho con người mãi mãi có thân thể. Sự chết chỉ là tình trạng tạm thời. Vì vậy, hãy tìm kiếm sự sống lại tốt nhất mà ta có thể có được. Hãy phó mình hoàn toàn cho ý muốn và chương trình của Đức Chúa Trời dành cho cuộc đời bạn. (Phi-líp 3:11)

Cả ba phần của con người đều do Đức Chúa Trời tạo dựng và đều được tạo ra để phục tùng Thánh Linh. Cả ba phần – thân, hồn, và linh cần được cứu chuộc và tẩy sạch (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:23). Con người là một linh, được mặc lấy một hồn (cảm xúc, tính cách, khí chất), sống trong một thân thể. Tâm linh là bản thân sự sống của chúng ta. Linh là cái mà Đức Chúa Trời đã hà hơi vào con người trong ngày Ngài nắn nặn con người. Linh cung cấp sự sống cho hồn và thân thể. Điều gì điều khiển linh chúng ta cũng sẽ điều khiển các phần còn lại của chúng ta.

Linh của chúng ta cần sự tẩy sạch. Chúng ta có thể có linh kiêu ngạo (Châm ngôn 16:18) (bản Kinh thánh tiếng Việt dùng chữ “tánh. Linh của chúng ta có thể chống nghịch Đức Chúa Trời và cứng cõi. Linh của chúng ta cần được tan vỡ. Có thể nói linh là tâm lòng của chúng ta. Trong linh chúng ta là gì thì chúng ta thật sự là như vậy! Linh là trung tâm của con người chúng ta. Những động cơ sâu thẳm nhất của chúng ta nằm ở đây – và điều chúng ta thực sự thờ phượng cũng ở đây. Điều gì thống trị linh của chúng ta sẽ quyết định chúng ta thật sự là ai! Do đó, chúng ta cần cầu xin Đức Chúa Trời ban cho mình một linh thanh sạch, một tâm lòng trong trắng. Chúng ta không thể phân biệt các linh khác cho đến khi nào linh của riêng mình được sạch và đầu phục Đức Chúa Trời. Trong 1 Cô-rinh-tô 2:9-14, có phân ra ba loại linh: 1.) Linh của con người chúng ta; 2.) Linh (thần) của thế gian này; và 3.) Linh của Đức Chúa Trời. Khi một người từ chối Linh của Đức Chúa Trời, người đó tự động trở nên có nguy cơ trước linh của thế gian này. Vì vậy, linh của chúng ta là *bãi chiến trường* của hai linh kia.

Cuộc sống lý tưởng là khi linh điều khiển hồn và thân. Trước khi sa ngã, linh của A-đam có quyền thống trị trên hồn và thân thể của ông, như Đức Chúa Trời đã dự định. Con người là một tạo vật thuộc linh và phải được cai trị bởi linh. Khi sa ngã, sự tối tăm và phân rẽ đã vào trong linh của con người. Đức Chúa Trời đã phán với A-đam về trái cấm – “vì một mai ngươi ăn, chắc [chấn] sẽ chết” (Sáng thế ký 2:17, 3:3). Ngài đang nói đến sự chết thuộc linh, không phải thể xác. A-đam đã không chết trong cùng ngày đó. Ông đã sống thêm 930 năm nữa. Sự chết *của linh* xảy ra, cũng khiến cho thân thể *bắt đầu* chết. Từ khi con người sa ngã, trở nên thuộc linh (trở lại là một linh) đã luôn là một cuộc chiến ngày càng tăng. Thông thường hồn và thân thể đang cai trị, thay vì linh. Lý tưởng nhất là để Linh của Đức Chúa Trời điều khiển *linh* của con người, rồi linh này kiểm soát hồn và thân thể.

Vấn đề của tính thuộc hồn

Đức Chúa Trời muốn con cái của Ngài *thuộc linh*, chứ không *thuộc hồn*. Thường thường hồn (cảm xúc, sợ hãi, tâm trạng, sự thiên vị, v.v.) giành đường của linh và cản trở dòng chảy của Thánh Linh. Một người sống thiên về hồn bị thống trị bởi cảm xúc đem đến sự thất vọng, nản lòng, và những cảm giác khác. Đức Chúa Trời muốn chúng ta phân biệt sự khác nhau giữa thuộc hồn và thuộc linh. Lời của Đức Chúa Trời tách biệt hồn khỏi linh (Hê-bơ-rơ 4:12). Lời Đức Chúa Trời có thể cho chúng ta thấy điều gì là thuộc linh thật (điều gì bắt nguồn từ Thánh Linh thông qua linh của chúng ta) và những gì đến từ hồn hay cảm xúc. Lời Đức Chúa Trời có thể cho chúng ta thấy những vấn đề thực sự của mình là gì và tại sao chúng ta thường buồn phiền hay giận dữ. Chúng ta *không* cần phải đi gặp bác sĩ tâm lý. Chỉ một mình Đức Chúa Trời biết được nguồn gốc những xung đột của chúng ta, và Ngài hoàn toàn có thể chỉ cho chúng ta thấy rõ ràng từ trong Lời của Đức Chúa Trời.

Hê-bơ-rơ 4:12 – Lời của Đức Chúa Trời chia hồn khỏi linh. Nó tách cảm xúc (cảm giác, tình cảm, suy nghĩ tự nhiên) khỏi những gì thực sự thuộc linh. Lời Đức Chúa Trời không những chỉ cho chúng ta điều gì là cảm xúc, mà nó còn bày tỏ cho chúng ta biết những động cơ sâu thẳm nhất của tâm linh. Lời Đức Chúa Trời xác định nan đề và chỉ cho chúng ta biết điều gì sai trật trong hồn (cảm xúc) và trong linh (động cơ). Nó giống như một cái đèn được bật ở bên trong. “Sự giảng giải Lời Chúa đem lại ánh sáng” (Thi thiên 119:130). Chúng ta thường không thể chỉ tay vào những nan đề thật sự của mình, nhưng Lời Chúa xác định và khắc phục chúng.

Chúng ta phải chiến thắng tình trạng thuộc hồn, vì khi chúng ta bị cảm xúc của mình thống trị, tính cách chúng ta sẽ không ổn định, và chúng ta sẽ quyết định theo cảm xúc của mình. Cảm xúc cũng rất thiên lệch. Sự thương hại và nhu cầu không thể là điều vẫy gọi một người ra đi làm giáo sĩ - mà động cơ thúc đẩy phải là sự kêu gọi thiên thượng. Người thuộc hồn rất dễ bị ảnh hưởng bởi những linh khác hành động trên họ và lôi kéo họ, làm họ lệch khỏi mục đích của Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, cảm xúc cũng có thể là tốt nếu do linh gây ra.

Hồn không được cai trị! Linh phải cai trị dưới sự che phủ của Đức Thánh Linh! Hồn phải ở dưới sự kiểm soát của tâm linh và Đức Thánh Linh.

Sự cám dỗ

Chúa Giê-xu đã bị thử nghiệm về linh, hồn, và thân thể

LINH—Trong vấn đề động cơ và sự thờ phượng (Ma-thi-ơ 4:8-10). *Sa-tan hứa, “Nếu ngươi thờ phượng ta thì ta sẽ cho ngươi thế gian.”*

HỒN — Lĩnh vực cảm xúc (Ma-thi-ơ 4:5-6). *Hãy nhảy khỏi đèn thờ và cho mọi người biết ngươi là ai.*

THÂN THỂ— Về sự thèm ăn khi Ngài đói. (Ma-thi-ơ 4:3-4). *“Hãy khiến đá này trở nên bánh đi.”*

Chúng ta cũng sẽ bị thử nghiệm trong ba lĩnh vực này.

Chiến thắng tình trạng thuộc hồn

Khi chúng ta nói một người sống thiên về hồn, nghĩa là người đó bị cai trị bởi phần hồn của mình – bởi cảm xúc và tâm trí tự nhiên của mình, thay vì để linh của người đó và Thánh Linh kiểm soát. Người sống thiên về hồn bị ảnh hưởng bởi các vấn đề trong hồn như tâm trạng lên xuống, buồn bã, mặc cảm, sợ hãi, nóng giận, tự thương mình. Đây là loại người trôi sụt. Nhưng để có sự phân biệt, phần hồn của Cơ-độc nhân trước hết phải *yên nghỉ*. Mọi sự rối loạn và lộn xộn phải được dọn sạch *bên trong* người đó trước, rồi người đó mới có thể đánh giá chính xác điều gì đang diễn ra *bên ngoài* mình.

Lý tưởng nhất là do tâm linh chúng ta cai trị - Có nghĩa là Linh của Đức Chúa Trời vận hành thông qua linh của chúng ta, còn hồn thì phục tùng. Tâm trí và cảm xúc tự nhiên phải bị linh chúng ta và Linh của Đức Chúa Trời thống trị. Khi linh cai trị, chúng ta là người *thuộc linh*. Đức Chúa Trời muốn chúng ta thuộc linh, chứ không thuộc hồn. Cơ-độc nhân chưa trưởng thành thì bị *hồn* của họ cai trị và dẫn dắt.

CHÚNG TA SẼ BỊ THỬ NGHIỆM VỀ NHỮNG LẼ THẬT MÀ CHÚNG TA NHẬN

Di sản (của thừa kế) của chúng ta

Di sản của chúng ta là gì ?

Di sản là tài sản do người khác ban cho chúng ta. Đó là một phước hạnh được đưa ra và trao cho chúng ta khi một người nào đó yêu thương chúng ta chết. Khi Chúa Giê-xu Christ chết cho chúng ta, những sự giàu có không thể dò được, đã được cất giữ nhiều thời đại được ban ra cho mọi kẻ tin Ngài. Chúa đã hủy bỏ mọi giao ước cũ khi Ngài hứa với chúng ta một giao ước mới với rất những phước hạnh nhiều mặt của nó. Nhưng chỉ đến khi Ngài *chết* thì giao ước mới này mới có hiệu lực. (Giê-rê-mi 31:31-34, Ma-thi-ơ 27:50-53, Hê-bơ-rơ 9:15-18). Tờ di chúc không có hiệu lực cho đến khi người lập nó chết. Hãy xem quyền năng lớn lao đã được phóng thích, và con đường mới để đến với Đức Chúa Trời đã được mở ra khi Đấng Christ, Đấng lập di chúc, chết. Khi Ngài chết di sản kỳ diệu mở ra và được ban tặng cho mọi con cái của Ngài.

“Thưa thầy, tôi phải làm chi cho được hưởng [thừa kế] sự sống đời đời?”, (Mác 10: 17). Của thừa kế thì không bao giờ kiếm được, mà chỉ *đón nhận* như một món quà của ân điển. *Sự sống đời đời* là một trong những phước hạnh trong di sản mà Đấng Christ đã lập di chúc cho con cái Ngài. Nhưng di sản không chỉ dừng lại ở đây. Di sản bao gồm nhiều điều hơn là việc lên thiên đàng. Di sản thực chất là hai điều!

Di sản gồm hai phần

- **BÊN TRONG** — CHÍNH CHÚA LÀ DI SẢN CỦA CHÚNG TA. (Sáng thế ký 15:1; Phục truyền 18:2; Ê-xê-chi-ên 44:28)
- **BÊN NGOÀI** — CÁC NƯỚC LÀ DI SẢN CỦA CHÚNG TA (Thi thiên 2:8; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:19; Phi-líp 4:1)

Chính Chúa là di sản của chúng ta

Món quà lớn nhất một người từng sở hữu là Chính Chúa. Đức Chúa Trời hứa nhiều phước hạnh cho các chi phái của Y-sơ-ra-ên, nhưng Ngài hứa ban Chính Ngài cho người Lê-vi. (Phục truyền 10:9, Dân số ký 3:45). Người Lê-vi được ban cho quyền của con đầu lòng, được phần gấp đôi về Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Sự kêu gọi cao nhất mà người nào đó có được là bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời *một cách trọn vẹn* để hầu việc Ngài. (Thi thiên 65:4, Ê-xê-chi-ên 44:15). Đặc ân này không phải được ban cho mọi người, vì một số người không đủ phẩm chất.

Vì vậy, khái niệm đầu tiên của chúng ta về di sản phải là ý tưởng về *mối quan hệ*. Chúng ta được kêu gọi để thừa kế Ngài – để có mối quan hệ trọn vẹn với Ngài. Ước ao trên hết của sứ đồ Phao-lô là *giành được* Đấng Christ, không chỉ là chức vụ vĩ đại. Đọc Phi-líp 3:7-14. **Mục đích** và **giải** mà Phao-lô nói đến ở đây là gì? Đó là đạt được Đấng Christ, hiểu biết Ngài, để có sự sống lại tốt hơn, và để được càng gần Ngài trong cõi đời đời càng tốt. Đây là mục đích và giải. Áp-ra-ham được kêu gọi để trở thành phước hạnh cho cả thế gian, nhưng đây không phải là điều ông tập trung vào. Ông tập trung vào những gì Đức Chúa Trời phán với ông trong Sáng thế ký 15:1 – “Ta đây là cái thuẫn đỡ cho ngươi, phần thưởng của ngươi sẽ rất lớn”, và Thi thiên 62:5.

Di sản của Đấng Christ ở trong các thánh đồ (Ê-phê-sô 1:18). Phục truyền 32:9 nói rằng – “Phần của Đức Giê-hô-va là dân Ngài.” Do đó, không những Chúa là di sản của *chúng ta*, mà chúng ta còn là di sản của Ngài. **Ngài** là di sản của chúng ta, **chúng ta** là của Ngài. Hôn nhân làm cho hai người tìm thấy được sự trọn vẹn ở trong người kia.

Đức Chúa Trời hỏi, “Nhà nào các ngươi sẽ cất cho Ta? Nơi nào là chỗ cho ta nghỉ ngơi?” (Công vụ 7:48-48). Đây là sự bày tỏ về tấm lòng của Đức Chúa Trời! Ngài đang tìm kiếm một nơi mà Ngài cảm thấy hoàn toàn là nhà và nơi nghỉ của Ngài – trong chúng ta. Và vì thế Ngài đang phán, “Hãy lập một chỗ trong đền thờ của ngươi để ta có thể ngự.” Chúa Giê-xu đã vào trong đền thờ để đuổi đi những điều xấu như *cái chông nơi hông* bạn. Hãy chuẩn bị để Đấng Christ bước vào trong đền thờ của bạn và làm tương tự, để Ngài có thể ở trong đời sống bạn trọn vẹn hơn.

“Phần xử phải đánh lấy hãy còn nhiều lắm” (Giô-suê 13:1). Đây có thể được dùng để nói về đời sống con người bên trong của chúng ta. Vẫn còn nhiều vùng bên trong chưa thắng được. Trên thực tế, Chúa đang nói, “Vẫn còn nhiều việc phải làm trong lòng bạn.” Gươm của Chúa (Lời của Đức Chúa Trời) sắc nhọn và có thể chỉ cho chúng ta biết động cơ của mình và nơi nào kẻ thù đang ẩn trốn. Sa-tan mạnh trong đời sống chúng ta tại nơi nó được *giấu kín*, nhưng Lời của Đức Chúa Trời có thể phơi bày và tiêu diệt nó. Chúng ta không thể đắc thắng cho đến chừng những điều nắm giữ chúng ta trong sự trói buộc được *bày tỏ!*

Dân ngoại là di sản của chúng ta

Đức Chúa Trời muốn ban cho chúng ta *một dân* làm di sản (hội thánh, cánh đồng chức vụ, có lẽ là đất nước, là người chúng ta dẫn dắt đến với Đấng Christ).

Phao-lô nói về tín đồ của ông, “Anh em là mả triều thiên của tôi” (Phi-líp 4:1, 1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:19). Nếu kẻ thù đã được đuổi khỏi đời sống chúng ta, chúng ta sẽ có kinh nghiệm, sự hiểu biết sâu sắc, và uy quyền để đuổi kẻ thù ra khỏi người mà Chúa tin cậy giao cho chúng ta. Sau đó chúng ta có thể dẫn dắt họ đến di sản của họ ở trong Đức Chúa Trời (Công vụ 26:17-18). Họ sẽ là di sản *của chúng ta*, nhưng chúng ta cũng dẫn họ vào trong di sản *của họ*.

Lời Đức Chúa Trời, Gươm của Thánh – là sống và quyền năng. Nó sẽ đuổi kẻ thù ra khỏi người nghe khi chúng ta giảng Lời Chúa trong quyền năng của Thánh Linh. Ngay cả sau khi người ta được tái sanh, nhiều hình tượng và sự lừa dối trong tâm trí và tấm lòng họ vẫn cần phải đối diện với Gươm sắc bén. Sứ đồ Phao-lô chiến đấu với ba điều khi ông giảng cho những người trở lại đạo:

- 1.) Truyền thống – Tư tưởng, thói quen tôn giáo cũ.
- 2.) Sự mê tín – những sự tưởng tượng vô ích, các quan niệm, các tà linh
- 3.) Triết học theo kiểu thế gian – chủ nghĩa nhân văn, suy nghĩ lầm lạc, suy nghĩ tự nhiên

Dân sự mà Đức Chúa Trời ban cho bạn là di sản của bạn. Hãy chắc chắn bạn đuổi mọi kẻ thù ra khỏi họ, và không để lại bất cứ kẻ thù nào chưa được giải quyết và đánh bại. Hãy dâng họ như người trinh nữ tinh sạch cho Đấng Christ như Phao-lô nói trong 2 Cô-r 11: 2.

ĐỂ ĐẠT ĐƯỢC CƠ NGHIỆP CỦA MÌNH, CHÚNG TA PHẢI ĐẮC THẮNG THẾ GIIAN, XÁC THỊT, VÀ MA QUỶ

Trong Cựu ước, dân sự của Đức Chúa Trời đánh trận cùng thịt và huyết. Ngày nay trận chiến của chúng ta không phải với con người hay thịt và huyết. Kẻ thù của chúng ta ghê gớm hơn nhiều. Chúng ta đang chiến trận với những thế lực gian ác không rõ chạm được, không thấy được (ác linh, tưởng tượng, lý luận, triết học, lừa dối, sợ hãi, nghi ngờ và bản chất sa ngã). Chúng ta phải nhận biết mình đang đánh nhau với những lực lượng phi thuộc thể, và vũ khí chúng ta sử dụng để đánh chúng cũng phi thuộc thể. (Điều này sẽ được nói rõ ở những trang sau.) Dưới đây là *ba* lĩnh vực xung đột chính mà chúng ta phải chiến thắng để thừa hưởng mọi điều Đức Chúa Trời đã hứa (Khải 21:7)

- 1.) **Thế gian** — Hệ thống thế gian, cách thế gian suy nghĩ; sự lôi cuốn của nó, áp lực từ phía đồng loại, và cám dỗ.
- 2.) **Ma quỷ** — Sa-tan và các quỷ cùng các thiên sứ sa ngã của nó – Nó được gọi là Kẻ cám dỗ, Kẻ kiện cáo anh em, và Cha của sự nói dối. Tên của Sa-tan nghĩa là Kẻ thù địch và Kẻ vu khống/đơm đặt.
- 3.) **Xác thịt** — Trận chiến trong chính chúng ta. Những nan đề lớn nhất của chúng ta nằm ở đây, và đây là phần khó nhất để chiến thắng. Chúng ta đang chiến đấu với bản chất sa ngã và một tấm lòng dối trá và hoàn toàn gian ác. Sa-tan sẽ giật dây bất cứ điều gì trong lòng chúng ta mà chưa được dâng cho Đức Chúa Trời. Khi trận chiến bên trong

chấm dứt, chúng ta mới có thể đánh trận bên ngoài tốt hơn với Sa-tan và thế gian.

“Người đắc thắng sẽ được thừa kế những điều này” Khải 21:7

(Kinh thánh bản dịch mới)

Tất cả những lời hứa của Đức Chúa Trời là để dành cho người chiến thắng (Khải huyền 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21; 21:7). Có những phẩm chất cần phải có trước khi chúng ta nhận được những gì Chúa đã hứa – Hê-bơ-rơ 10: 36. Đây không chỉ là trường hợp *gọi tên và công bố nó*, như một số người dạy ngày nay. Cần có những trận chiến phải được đắc thắng trước. Hầu hết những xung đột mà con người đang tranh chiến không ở trong thế giới hữu hình, nhưng ở trong hồn, linh, và tâm trí. Vì vậy, vấn đề của chúng ta là về thuộc linh!

Khải 21:7 gợi ý rằng chúng ta sẽ *không* thừa hưởng tất cả phước hạnh nếu chúng ta không chiến thắng. Vậy thì những ngăn trở nào trong đời sống cần phải bị chiến thắng?

Chúng ta phải đắc thắng:

- Những việc bất công
- Những hiểu lầm, ngay cả từ bạn bè
- Những trì hoãn lâu dài do hoạn nạn và thử thách
- Những đau đớn, tổn thương trong quá khứ
- Những gian ác thừa hưởng từ thế hệ trước mà ta sinh ra đã có
- Các cám dỗ, thói quen, và sự trói buộc
- Những áp lực từ thế gian và con người
- Sự tấn công của Kẻ thù địch
- Bất kỳ điều gì mà không giống Đấng Christ trong đời sống chúng ta

Chúng ta không được phép chấp nhận hưởng *một phần* di sản của mình. Toàn bộ di sản chỉ được ban cho những con trai trưởng thành hoàn toàn. Tội lỗi được xem như là “không đạt tiêu chuẩn”. Nếu chúng ta không tiếp tục tiến lên trên hành trình Cơ-đốc của mình thì chúng ta đang phạm tội (Khải 3:15-19). Vì vậy, chúng ta phải hết lòng tấn tới để đạt đến đích, giành được giải, và sở hữu trọn vẹn di sản của chúng ta. “Vì anh em cần phải nhịn nhục, hầu cho khi đã làm theo ý muốn Đức Chúa Trời rồi, thì được như lời đã hứa cho mình” (Hê-bơ-rơ 10:36)

VŨ KHÍ CỦA CHÚNG TA

Tân ước đầy những từ ngữ quân sự – Hãy vì đức tin mà đánh trận tốt lành; chúng ta đánh trận chẳng phải cùng thịt và huyết; Phải lấy ý [tâm trí] đó của Đấng Christ làm giáp trụ; Tôi đã đánh [trận] cùng các loài thú ở thành Ê-phê-sô; tôi muốn anh em biết tôi đã vì anh em chiến đấu cam go như thế nào; vũ khí chúng tôi dùng để chiến đấu không phải là những vũ khí xác thịt; Bạn đồng tù và bạn cùng chiến trận; v.v. Vì thế, Cơ-đốc nhân phải nhìn nhận thực tế là mình đang trong

chiến tranh với một vương quốc khác. Khi một tín đồ *thụ động và không chống cự lại* Sa-tan, người đó sẽ không giành được chiến thắng cho mình hay cho người khác. Thế nên, hoàn toàn hiển nhiên là phải tấn công, nếu không thì di sản của chúng ta sẽ không giành được. (Ma-thi-ơ 11:12). Dân Y-sơ-ra-ên cũng vậy, họ phải chiến đấu để được xứ Ca-na-an (Giô-suê 1:3). Tiếc thay, vì biếng nhác họ đã chấp nhận sống chung với kẻ thù. (Giô-suê 18:3, Các quan xét 1:21-36)

1. SỰ CẦU THAY—(Chiến trận trong Thánh Linh)

2. LỜI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI—(Gương của Thánh Linh – Ê-phê-sô 6:17.) .

3. CÁC ƠN TỬ THUỘC LINH— Tất cả chín ân tứ thuộc linh nói đến trong 1 Cô-r 12:7-

4. TẤT CẢ CÁC BÔNG TRÁI CỦA THÁNH LINH (Ga-la-ti 5:22-23).

5. MỖI THÔNG CÔNG TỐT VỚI CƠ-ĐỐC NHÂN KHÁC —(Ê-bơ-rơ 10:25, 3:13).

6. THỜ PHƯỢNG, NGỢI KHEN, VUI MỪNG—Điều này giải phóng chúng ta khỏi chính mình và sự nhút nhát.

7. ÂM NHẠC ĐƯỢC XỨC DẦU—Âm nhạc phù hợp là bí quyết *tuyệt vời* để khai phóng ân tứ tiên tri, nhận sự giải cứu khỏi những trói buộc, đem đến sự chữa lành, và khai phóng các ân tứ thuộc linh khác. (2 Các vua 3:15-16, 1 Sa-mu-ên 16:14-23).

8. CÁC CỬA LỄ PHÙ HỢP—Dâng các cửa lễ phù hợp giúp chúng ta giày đạp Sa-tan. Gióp đã dâng cửa lễ tạ ơn sau khi mất mọi thứ mà ông có. (Gióp 1:19-21).

9. SỰ CÔNG BÌNH – Ê-phê-sô 6 :14 nói về áo giáp của sự công bình. Sự công bình là áo giáp che phủ và bảo vệ tấm lòng chúng ta khỏi tà linh vào trong mình.

10. SỰ TUYÊN XUNG PHÙ HỢP— (Khải huyền 12:11) Sa-tan bị đánh bại bởi lời chúng ta làm chứng, và bởi những gì chúng ta tuyên xưng.

11. SỰ KHÔN NGOAN VÀ THẬN TRỌNG – Sự khôn ngoan giúp tín đồ phân biệt được chiến thuật và động cơ của Sa-tan. Phao-lô nói, « chúng ta chẳng phải là không biết mưu chước của nó » (2 Cô-r 2:11).

12. ĐỨC TIN— (Đức tin của Con Đức Chúa Trời, không phải đức tin của chúng ta) Đức tin được nuôi dưỡng bằng một quan hệ mật thiết với Đấng làm cội rễ và cuối cùng của đức tin chúng ta, và bởi sự đáp ứng của chúng ta với Ngài khi Ngài phán với chúng ta.

CẮT BỈ (*Sứ điệp của Thánh Linh ngày nay*) – Là cắt bỏ xác thịt, cắt bỏ sự dơ bẩn – Về thuộc linh, đó là việc cắt bỏ bản chất tự nhiên, tội lỗi, của A-đam mà chúng ta sinh ra đã có (những ước muốn tự nhiên, những khuynh hướng, và suy nghĩ tự nhiên).

CHƯA CẮT BỈ – Tượng trưng cho sự không sạch. Có nghĩa là *xác thịt* (hay thứ mà chúng ta sinh ra đã có) chưa được xử lý—bản chất cũ với những ước muốn, đường lối, cách nghĩ, và phản ứng sai trật của nó vẫn còn lại.

Không có di sản nếu không cắt bì

CẮT BÌ nói đến công việc thuộc linh được thực hiện trong lòng chúng ta bởi Gươm (hay Lời Đức Chúa Trời). Ngay cả trong Cựu ước, dân Y-sơ-ra-ên nhận thấy rằng phép cắt bì thuộc thể có những hàm ý thuộc linh sâu xa hơn. “Hãy cắt bì tấm lòng [các người] vì Đức Giê-hô-va” (Phục truyền 10:16, Giê-rê-mi 4:4). Họ hiểu rằng nó thể hiện hành động cứu chuộc trong tâm linh con người.

NHỮNG BẰNG CHỨNG CỦA TÂM LÒNG ĐƯỢC CẮT BÌ

1. KHÔNG PHẢI LÀ NGƯỜI TÌM KIẾM SỰ KHEN NGỢI CỦA CON NGƯỜI – « *Sự cắt bì thật của tâm lòng, bởi Thánh Linh, người như vậy sẽ được khen ngợi không phải bởi loài người, mà bởi Đức Chúa Trời* » (Rô-ma 2:28-29).

2. KHÔNG NGOAN CỐ HAY CHỐNG NGHỊCH ĐỨC THÁNH LINH – “Hỡi những người cứng cổ, lòng và tai chẳng cắt bì kia! Các người cứ nghịch với Đức Thánh Linh” (Công vụ 7:51, Giê-rê-mi 6:10).

3. THỜ PHƯỢNG THẬT, KHÔNG NHỜ CẬY XÁC THỊT – “*Vì chúng ta là những người được cắt bì, thờ phượng Đức Chúa Trời trong Thánh Linh, và vui mừng trong Chúa Giê-xu Christ, không nhờ cậy xác thịt*” (Phi-líp 3:3-5)

Ví dụ về “nhờ cậy(tự tin về) xác thịt”

- Tự tin vào năng lực và tài cán của mình (1 Côr 8:2, Ga-la-ti 6:3)
- Sức lôi cuốn tự nhiên, tính cách, và vẻ đẹp bề ngoài. (Ê-xê-chi-ên 16:15, 28:17)
- Tôi có thể khiến điều đó xảy ra. Tôi có các câu trả lời (lời giải đáp). (Giăng 5:30)
- Tâm trí tôi có thể tính toán ra được; tôi có thể xoay sở được (Châm ngôn 23:4)
- Tự tôi có thể làm được. Tôi không cần ai khác. (Ê-bơ-rơ 10:25, 1 Côr 12:14)
- Tôi có sự phân biệt và hiểu biết. Tôi đi guốc trong bụng người khác (1 Sam. 16:7)
- Tôi có thể phán đoán được nan đề của người ta - (linh tâm lý học) (1 Các 8:39)
- Bằng khả năng của mình tôi có thể nói được cái đó đúng hay sai. (Áp-đi-a 1:3)
- Tôi có thể tự quyết định. Tôi biết điều nào là tốt nhất (Giê-rê-mi 10:23)
- Tôi có thể đi đây đó, kiểm kê, và vạch kế hoạch cho tương lai mình. (Gia-cơ 4:13-14)

* Tất cả những điều trên là chưa cắt bì. Chúng có thể ngăn trở chúng ta khỏi việc nhận lấy di sản.

4. CÓ THỂ HẠ MÌNH; CÓ THỂ NÓI – “TÔI ĐÃ SAI”

Vì những ai chưa được cắt bì trong tâm lòng thì khó nói – “Tôi đã sai, tôi phạm sai lầm, hãy tha thứ cho tôi.” Thà họ đổ lỗi cho ai đó hơn là thừa nhận lỗi lầm hay sự yếu đuối.

NHU CẦU CẦN ÂN ĐIỂN VÀ LINH CỦA SỰ ẪN NẪN

Trong bài học, chúng ta đã được học để nhận được sự giải cứu khỏi đời sống ích kỷ và tự do khỏi những sự trói buộc và thói quen. Chúng ta đã nhấn mạnh tầm quan trọng của một tâm trí được đổi mới, thay đổi lối sống sai trật và những khuôn mẫu phản ứng, hiểu biết Lời của Đức Chúa Trời, có những lời công bố đúng đắn và những điều tương tự. Mặc dù tất cả những điều này hoàn toàn cần thiết, nhưng để có được sự đắc thắng, thì *vẫn chưa đủ!*

Công bố bởi đức tin, hay nắm quyền trên ma quỷ thường chưa đủ. Cố gắng theo tất cả những bước đúng đắn, thực hành tất cả những phương pháp và công thức đúng, và sử dụng hết sức mạnh ý chí mà người đó có thể tập trung được vẫn chưa đủ. Thậm chí có được những sự dạy dỗ tốt nhất từ Lời Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ biến hóa một cá nhân hay giải phóng người đó khỏi sự trói buộc nếu như Đức Chúa Trời tối cao không ban cho ân điển của Ngài. Tôi muốn nhắc lại điều này! Không ai có thể thay đổi chính mình hay được giải cứu khỏi ngục tù của mình, những lề thói, động cơ, tham muốn, tâm trí rập khuôn hay những trói buộc – trừ khi người đó nhận *ân điển* từ Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời chỉ ban ân điển cho người khiêm nhường.

Sức mạnh ý chí cũng không đủ! Sự giải cứu khỏi một nan đề hay sự biến đổi của chính mình *chỉ* có thể đến bởi sự chuyển giao ân điển thiên thượng từ chính Đức Chúa Trời. Không thể có sự tăng trưởng, thay đổi, tiến bộ hay tiếp tục bước đi với Đức Chúa Trời nếu Ngài không đụng chạm chúng ta và tự quyền ban ân điển của Ngài cho chúng ta. Phao-lô nói điều duy nhất đã thay đổi ông là ân điển của Đức Chúa Trời. Ông nói, “Nhưng tôi nay là người thế nào, là nhờ ơn Đức Chúa Trời” (1 Côr 15:10, 1 Ti-mô-thê 1:13-14).

“*Chúng ta hãy tiến tới*” (Hê-bơ-rơ 6:1). Phao-lô dạy chúng ta phải được lập trên những nguyên tắc giáo lý căn bản, nhưng rồi ông nói, “Chúng ta hãy *tiến tới* sự trọn lành.” Tuy nhiên, trong 6:3 ông nói thêm, “Chúng ta sẽ làm điều đó nếu Đức Chúa Trời cho phép.” (Đó là khi Đức Chúa Trời ban ân điển của Ngài cho chúng ta.)

Vì vậy, việc của chúng ta là hạ mình xuống và nài xin Đức Chúa Trời ban cho chúng ta ân huệ của Ngài, cầu xin Ngài ban cho chúng ta ân điển không giới hạn của Ngài. Lẽ thật này không thể được nhấn mạnh quá mức. Sẽ không có bất kỳ điều gì thay đổi nếu như chúng ta không nhận được ân điển mới từ Đức Chúa Trời. Ân điển đến từ Đức Chúa Trời khi chúng ta hạ mình xuống trước Ngài. (Giacơ 4:6, I Phi 5:5-6).

Linh của sự ăn năn (tinh thần ăn năn)

Sự ăn năn nghĩa là “sự thay đổi của tâm trí” và khiến cho người đó thay đổi đường lối của mình. Ăn năn là món quà của Đức Chúa Trời. Nó không thể được áp đặt hay nỗ lực. Đó là *sự tốt lành của Đức Chúa Trời* dẫn người đó đến sự ăn năn (Rô-ma). Tuy nhiên, người đó phải ở trong sự tốt lành này.

“*Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được, hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần.*” Ê-sai 55:6

“*Ví bằng Cha, là Đáng sai ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng ta.*” Giăng 6:44, 65

Một đời sống tan vỡ và ăn năn

Chúng ta cần có đời sống tan vỡ và ăn năn! Chúng ta cần khả năng để tan vỡ, để thay đổi tâm trí của mình, để được mềm mại và có thể nói – “Tôi đã sai, tôi xin lỗi!” Đây là khả năng được gọi là linh của sự ăn năn.

Đó là *sự xúc dầu*, ân điển từ Đức Chúa Trời. Vua Đa-vít có sự xúc dầu này. Bạn có thể điều đó trong Thi thiên.

Ví dụ về tinh thần ăn năn

Ví dụ về linh của sự ăn năn được tìm thấy trong Xa-cha-ri 12:10 và Giê-rê-mi 31:18. Đó là thái độ mềm mại, tan vỡ - “Tôi đã làm gì? Tôi đã ngu dại như thế nào? Lạy Chúa, con xin lỗi Ngài vì đã làm tổn thương Ngài và người khác.” Đức Chúa Trời sẽ khiến chúng ta sống với sự ăn năn *mỗi ngày*, và luôn luôn nhờ cậy Ngài vì ân điển của Ngài có thể giúp chúng ta.

Sự giải cứu *không thể* đến cho đến khi người đó hạ mình, và nhận lãnh ân điển của Đức Chúa Trời để thay đổi. Một số người đã đào bới chính mình quá sâu thậm chí họ không còn *khao khát* thay đổi nữa... nhưng Đức Chúa Trời có thể khôi phục khao khát! Nếu bạn cần một phép lạ cho đời sống mình, hãy cầu xin Đức Chúa Trời chỉ cho bạn biết bạn *phải* đặt để điều gì đúng trong đời sống mình để *được chuẩn bị* nhận lãnh phép lạ của bạn. Đức Chúa Trời mong muốn thăm viếng bạn là làm cho bạn được tự do!

Đây là phần kết luận của chúng ta –Hãy tìm kiếm Đức Chúa Trời một cách nghiêm túc để Ngài ban cho chúng ta ân điển của Ngài và linh của sự ăn năn.

